

Krajský soud v Ostravě
Havlíčkovo nábř. 1835/34
702 00 Ostrava

Sp. zn.: 32 ICm 2312/2017

V Praze 12. července 2021

Žalobce: **Ing. Lee Louda**
IČO: 693 26 681
se sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha 1
insolvenční správce dlužníka OKD, a.s., se sídlem Stonavská
2179, Doly, 735 06 Karviná, IČO: 26863154

Zastoupen: JUDr. Dušanem Dvořákem, advokátem, ev. č. ČAK 9714
adresa pro doručování: DRV Legal, s.r.o., advokátní kancelář,
Hlinky 505/118, 603 00 Brno

Žalovaná 1: **New World Resources N.V. (in liquidation)**, společnost
založená podle nizozemského práva jako společnost s ručením
omezeným, číslo společnosti 34239108 (registrovaná jako
zámořská společnost v Rejstříku společností (Anglie a Wales)
pod číslem společnosti FC031882), s registrovanou kanceláří na
adrese Duff & Phelps Ltd., The Shard, 32 London Bridge Street,
London SE1 9SG

Zastoupena: JUDr. Janem Brodcem, Ph.D., LL.M., advokátem ev. č. ČAK:
11901, advokátní kanceláře BRODEC & PARTNERS, s.r.o.,
advokátní kancelář, IČO: 243 03 221, se sídlem Rubešova 162/8,
120 00 Praha 2

Žalovaný 2: **Zdeněk Bakala**
nar. 7. února 1961
bytem Nyon, Švýcarská konfederace

Zastoupen: JUDr. Janem Kalvodou, advokátem, ev. č. ČAK 00260
se sídlem Bělohorská 238/85, 169 00 Praha 6

Žalovaný 3: **Peter Kadas**
nar. 27.2.1962
bytem NW3 1HP Londýn, Streatley Place, Spojené Království
Velké Británie a Severního Irska

Žalovaná 4:**BXR Group Limited**

adresa pro doručování: P.O. Box 71 Road Town, Tortola, VG
1110, Britské Panenské ostrovy

Zastoupena:

Mgr. Lukášem Liškou, ev. č. ČAK 10490
Advokátní kancelář Liška&Sabolová, s.r.o., se sídlem
Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha 2

Žalovaná 5:**CERCL Mining B.V.**

reg. č. 34348220
se sídlem: Strawinskylaan 3051, 1077 ZX, Amsterdam

Zastoupena:

Mgr. Lucií Sabolovou, ev. č. ČAK 04780
Advokátní kancelář Liška&Sabolová, s.r.o., se sídlem
Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha 2

O odpůří žalobě**Věc:**

Reakce žalované 1 na vyjádření žalobce ze dne 7.4.2021

Přílohy dle textu

I. Úvod

1. Žalované 1 bylo dne 29.4.2021 doručeno vyjádření žalobce ze 7.4.2021 (dále jen „**Vyjádření**“), spolu s výzvou Krajského soudu v Ostravě, aby se žalovaná 1 k tomuto podání žalobce vyjádřila nejpozději do 15 dnů. K žádosti žalované 1 jí byla lhůta k vyjádření prodloužena usnesením č.j. 32 ICm 2312/2017-573 ze dne 7.6.2021 do 12.7.2021.
2. Žalovaná 1 k výzvě soudu předkládá toto vyjádření.

II. Tvrzení žalobce

3. Žalobce tvrdí, že v důsledku všech rozhodnutí o výplatě zisku (dividendy) přijatých v letech 2006 až 2012 se žalovaní obohatili o „*astronomickou částku přesahující 65 mld. Kč*“ a že „*skutečný vlastní kapitál dlužníka se (i v důsledku těchto jednání) dostal do 'záporných čísel' (zejména pak z důvodu jednání žalovaného č. 1 a č. 2, což postupně přivozovalo neodvratný úpadek dlužníka.)*“ (bod 9 Vyjádření). Výplata dividend v letech 2006 až 2012 pak podle žalobce nebyla jediným způsobem, který měl dokreslit úmysl žalovaných zkrátit uspokojení věřitelů dlužníka. To, co tento úmysl podle žalobce dokládá, bylo rozštěpení právního předchůdce dlužníka (úpadce) s účinností ke dni 31.5.2006 („**Rozštěpení**“) a odštěpení společnosti NWR Energy a.s. s účinností k 31.11.2008 („**Odštěpení**“).
4. Tím měla být jednak z dlužníka, resp. jeho právního předchůdce vyvedena klíčová energetická aktiva, jednak měla být nadhodnocena aktiva dlužníka a podhodnoceny jeho dluhy (zejména body 12 a 13 Vyjádření). Dále, podle žalobce „*v důsledku Rozštěpení a Odštěpení došlo ke kritickému narušení skladby majetku dlužníka, bez kterého dlužník nebyl ekonomicky životaschopný*“, neboť musel „*nakupovat služby a zboží (...) od třetích stran za daleko vyšší ceny*“. Ztráta kritické masy majetku, který mohl sloužit jak nutná rezerva pro méně zisková nebo ztrátová období, vedla podle žalobce k nevyhnutelnému úpadku dlužníka (bod 18 Vyjádření). Vyvedením pozemků a staveb do samostatných společností byl dlužník zbaven možnosti „*způsobené ztráty mírnit případným prodejem či jiným zužitkováním nemovitostí*“ (bod 13 Vyjádření).
5. Podle žalobce nemělo nikdy dojít k Rozštěpení a Odštěpení bez současného vytvoření finančních rezerv, které by ztráty tím vytvořené vyrovnávaly (bod 19 Vyjádření). Tato nerozdělitelná finanční rezerva měla být udržována a měla odpovídat nejméně hodnotě vyčleněného jmění (bod 21 Vyjádření). Dlužník bez majetku, který v důsledku Rozštěpení jeho právního předchůdce připadl jiným nástupnickým společnostem, nebyl podle žalobce schopen samostatné existence, neboť hodnota jeho důlních závodů údajně byla záporná, což žalobce vyvozuje ze znaleckého posudku zpracovaného společností NOVOTA, a.s., ke dni 27.6.2005 (dále jen „**znalecký posudek Novota**“). Podle znaleckého posudku Novota měla být „*v roce 2005 vytvořena rezerva ve výši 13.2 mld.*

Kč, a každý rok měla být rezerva navyšována, až v roce 2026 dosáhne 36.8 mld. Kč“ (bod 23 Vyjádření).

6. Žalobce dále tvrdí, že výplata dividend od roku 2006 byla umožněna a legitimizována přeceněním majetku předchůdce dlužníka, které bylo základem pro Rozštěpení (bod 37 Vyjádření). „*Umělým přeceněním*“ dlužník „*uměle*“ zvýšil svůj vlastní kapitál (bod 29 až 30 Vyjádření) a po výplatě dividend od roku 2007 byl vlastní kapitál dlužníka nižší, než jeho základní kapitál (tabulka v bodu 9 Vyjádření). „*Jelikož byl vlastní kapitál OKD v důsledku přecenění navýšen pouze uměle, neměl dlužník k výplatě dividend finanční prostředky.*“ (bod 39 Vyjádření). Přecenění bylo podle žalobce „*založeno na znaleckém posudku, který byl vadný a účelový, když nepodával věrný obraz o skutečné hodnotě OKD a vyhotoven ve zlé víře, když jeho jediným účelem bylo umožnění výplaty dividend za roky 2006 a násl.*“ (bod 38 Vyjádření).
7. Z uvedených skutečností žalobce konstruuje tento závěr: Rozhodnutí I a II jsou jedinými odporovatelnými úkony, které završují sled předchozích jednání žalovaných založených na „*přeceňování aktiv dlužníka, Odštěpení a Rozštěpení a vyvádění aktiv a činností dlužníka na třetí osoby.*“ Všechna tato jednání mají svědčit o „*úmyslu žalovaných obohatit se na úkor dlužníka v úmyslu zkrátit jeho věřitele.*“ Žalobce tak uzavírá, že „*Rozhodnutí I a II tudíž nepochybně představovala úmyslně zkracující právní úkony ve smyslu ust. § 242 IZ*“ (body 40-43 Vyjádření).

III. Nesprávnost argumentace žalobce

8. Již z uvedeného přehledu vyplývá, že žalobce ve Vyjádření rozebírá transakce, které se odehrály v letech 2006 až 2008. Tvrdí, že právě ony svědčí o zřejmém úmyslu žalovaných obohatit se na úkor dlužníka v úmyslu zkrátit jeho věřitele a z toho dovozuje i naplnění § 242 IZ. Zároveň sám uznává, že tato jím popisovaná „*jednání přesahují 5letou lhůtu odporovatelnosti stanovenou ustanovením § 242 IZ*“ (bod 10 Vyjádření) a konstatuje, že napadaná Rozhodnutí I a II jsou již jediná odporovatelná rozhodnutí (bod 42 Vyjádření).
9. Již z toho, jak žalobce své Vyjádření koncipuje, je zřejmé, že splnění podmínek § 242 IZ spatřuje mimo napadaná Rozhodnutí I a II a dovozuje je z jednání, která jsou mimo časový rámec odporovatelnosti podle IZ. Sám tak potvrzuje, že napadáním Rozhodnutí I a II nemůže nic vytknout a snaží se nedostatek skutkové i právní argumentace překlenout umělým propojením napadaných rozhodnutí s tím, co se odehrálo před nimi a co předmětem tohoto řízení vůbec není.
10. Žalobce tedy namísto toho, aby tvrdil a dokazoval, že Rozhodnutí I a II splňují podmínky odporovatelnosti podle § 242 IZ, jen přepisuje podstatnou část tvrzení dlužníka (úpadce) jako žalobce ve sporu vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. 15 Cm 225/2016 (dále jen „**Spor 2**“). Ve Spor 2 dlužník jako žalobce tvrdí neplatnost (nicotnost) rozhodnutí přijatých valnou hromadou dlužníka v jednotlivých letech od

roku 2006 až do roku 2012, včetně Rozhodnutí I a II a svou argumentaci soustřeďuje na kroky učiněné v letech 2006 až 2008.

11. Z toho vyplývají přinejmenším dva závěry. Za prvé, jestliže žalobce sám tvrdí, že důvody odporovatelnosti napadených rozhodnutí leží v době před pětiletou lhůtou pro podání odpůřčí žaloby podle IZ, musí být jeho žaloba zamítnuta. Za druhé, jestliže žalobce svou žalobu opírá o skutečnosti, důkazy a právní argumentaci, které jsou předmětem jiného řízení vedeného u zdejšího soudu a zahájeného dříve, je třeba řízení o tomto sporu přerušit.
12. Žalovaná 1 se k tvrzením, jejichž obsah žalobce přebírá do tohoto sporu, již podrobně vyjádřila ve svých podáních ve Sporu 2. Pro doložení totožnosti žalobcových tvrzení a argumentace žalovaná 1 předkládá podání dlužníka jako žalobce ve Sporu 2 z 19. 5. 2020 (příloha č. 01), jakož i svá podání z 16. 10. 2020 a z 31. 5. 2021 ve Sporu 2 (přílohy č. 02 a 03). Pro větší přehlednost a bez ohledu na výše uvedené však považuje za potřebné se alespoň stručně k věcné argumentaci žalobce obsažené ve Vyjádření vyjádřit. Žalovaná 1 to považuje za potřebné především proto, že argumentace žalobce je, stejně jako argumentace dlužníka ve Sporu 2, věcně nesprávná a založená jen na manipulaci s izolovanými údaji vytrženými z kontextu.

IV. K hospodářské situaci dlužníka v letech 2006 - 2008

Údajné vyvádění aktiv žalobce

13. Vyvedení klíčových aktiv dlužníka (případně jeho právního předchůdce) spatřuje žalobce v Rozštěpení a Odštěpení, jimž přisuzuje celou řadu pro dlužníka negativních důsledků. Svá tvrzení však nijak neodůvodňuje, není vůbec zřejmé, z čeho tvrzené negativní důsledky Rozštěpení a Odštěpení vyvozuje. Jediné, co žalobce činí, je, že bez ladu a skladu opisuje tvrzení žalobce ve Sporu 2 (zejména body 36 až 42 vyjádření dlužníka jako žalobce ze dne 19.5.2020). Stejně tak jako dlužník ve Sporu 2 vypočítává žalobce v bodu 13 Vyjádření různé nástupnické společnosti právního předchůdce dlužníka a některá aktiva, která podle něj byla do těchto společností převedena, přičemž odkazuje na znalecký posudek ze dne 31.3.2006, zpracovaný společností E&Y Valuations s.r.o. (dále jen „**znalecký posudek 2006 EY**“). Z jeho tvrzení ovšem nelze zjistit, proč tento výčet uvádí. Proto také z tvrzení žalobce o Rozštěpení a Odštěpení vůbec nelze dovodit, jak v bodu 14 Vyjádření dospěl k závěru, že v důsledku těchto transakcí „*došlo ke kritickému narušení skladby majetku dlužníka, bez kterého dlužník nebyl ekonomicky životaschopný*“. I toto je pouhé opakování stejně nejasného a nepodloženého závěru dlužníka jako žalobce ve Sporu 2.
14. Žalobce se snaží odůvodnit své tvrzení o nemožnosti samostatné existence dlužníka tím, že dlužník musel začít nakupovat služby a zboží od třetích stran za daleko vyšší ceny, než jsou jeho vlastní náklady na tyto činnosti. K tomu dále tvrdí, že „*třetí strany (METALIMEX a.s. OKD, Doprava, akciová společnost (...)) byly samy nuceny účtovat*

dlužníkovi monopolní ceny“, což jejich vedení muselo učinit pro svou „*přirozenou povinnost jednat s řádnou péčí vůči svým společností*“ (bod 15 Vyjádření).

15. Není vůbec jasné, čím mohly být tyto společnosti nuceny účtovat monopolní ceny, co myslí žalobce monopolními cenami a jak do toho zapadá „*přirozená povinnost*“ jejich vedení jednat s péčí řádného hospodáře. Tvzení žalobce o negativních nákupech služeb od třetích osob je navíc naprosto nepodložené a manipulativní. Žalobce vůbec neříká, proč by pro společnost mělo být vždy výhodnější, aby si doprovodné služby zabezpečovala sama, než aby je nakupovala od někoho jiného. Pokud chce říci, že každý podnikatel musí mít pod vlastní střechou všechny obslužné činnosti, protože to je levnější, tak jednak pro tento závěr nemá žádný důkaz, a jednak tento závěr vyvrací dlouhodobá praxe v řadě oborů průmyslu. Outsourcing různých obslužných činností je běžným způsobem jejich zabezpečování. Využívají jej mnohé společnosti včetně společností podnikajících v uhelném či hutním průmyslu. Pro příklady není třeba chodit daleko. Polská hutní a těžební společnost KGHM POLSKA MIEDŹ (cca 34 000 zaměstnanců) vydělila ze svého majetku energetickou část a vytvořila samostatnou společnost Energetyka sp. z o. o, která své služby začala poskytovat i dalším společnostem mimo skupinu. Podobně finské ocelárny Outokumpu vydělily ze svého majetku a prodaly společnosti InfraVia část své distribuční sítě sloužící k distribuci elektrické energie, převedly příslušné zaměstnance na společnost vlastněnou InfraVia a podnikající v oblasti distribuce elektrické energie.
16. Jediným pokusem o konkretizaci tvrzení o nevýhodnosti outsourcingu je tvrzení žalobce o tom, že dlužník v důsledku Odštěpení musel nakupovat energie za přemrštěné ceny. Důkazem přemrštěnosti cen má být stanovisko doc. JUDr. Radima Polčáka, Ph.D. Doc. Polčák je vědcem a pedagogem v oboru práva se specializací na právo informačních technologií a energetického práva. Není odborníkem v oblasti ekonomie a cenotvorby. Jeho stanovisko o výši ceny energií tedy nemůže být důkazem o přiměřenosti či nepřiměřenosti určité ceny. Kromě toho, jeho stanovisko na titulní straně uvádí, že dokument je „*zaměstnaneckým autorským dílem, k němuž veškerá práva vykonává Badokh – Kuhn Dostál advokátní kancelář*“. Pokud doc. Polčák skutečně vytvořil své stanovisko v rámci zaměstnaneckého nebo obdobného poměru k uvedené kanceláři, je objektivita tohoto stanoviska značně problematická. Společníkem kanceláře Badokh – Kuhn Dostál advokátní kancelář s.r.o. je Mgr. Petr Kuhn, který je právním zástupcem dlužníka ve Sporu 2 a objednatelem uvedeného posudku doc. Polčáka.

Důkaz: Stanovisko doc. JUDr. Radima Polčáka, Ph.D. ze dne 4.5.2015 (důkaz označen žalobcem)

Údajná neexistující rezerva za ztrátu kontroly nad stěžejními aktivy a nesprávné ocenění hodnoty dlužníka

17. Své spekulace o negativních důsledcích Rozštěpení a Odštěpení žalobce dál rozvíjí tvrzením o nezbytnosti vytvářet rezervy za aktiva, která přešla na jiné nástupnické

společnosti, o tom, že hodnota důlní činnosti byla záporná, že dlužník nevytvářel dostatečné rezervy na útlum důlní činnosti a že namísto toho všeho žalovaní jen vypláceli dividendy. To mělo svědčit o úmyslu žalovaných obohatit se na úkor dlužníka. I tato část vyjádření žalobce je jen kompilací některých dílčích tvrzení žalobce ve Sporu 2, aniž by byla zřejmá jejich souvislost s předmětem tohoto řízení. Důkazy, které žalobce přebírá ze Sporu 2, jeho tvrzení nepodporují.

18. Tvrzení o tom, že dlužník měl vytvářet rezervy „ve výši volných peněžních toků“, aby vyrovnal ztrátu kontroly nad vyčleněným majetkem v důsledku Rozštěpení a Odštěpení a byl schopen samostatné existence, žalobce opírá o znalecký posudek Novota. Znalecký posudek Novota však byl zpracován na začátku roku 2005 pro potřeby vytěsnění minoritních akcionářů a s žádným vyčleněním majetku a jeho důsledky na existenci dlužníka vůbec nepočítal. Odkaz na tento důkaz je tedy naprosto bezpředmětný. Navíc, vůbec není zřejmé, co žalobce těmito rezervami míní. Připomenout lze jen, že povinnost tvořit rezervy může být podnikatelským subjektům uložena jen právním předpisem. Žádný právní předpis povinnost tvořit rezervu, o níž žalobce píše, nestanoví.
19. Podobně nepřipadné je tvrzení žalobce o výši nákladů na útlum důlní činnosti dlužníka. Žalobce odkazuje na znalecký posudek Novota, podle nějž měla být v roce 2005 tvořena rezerva ve výši 13.2 mld. Kč, tato rezerva měla být postupně zvyšována až do roku 2026 na celkovou částku 30.8 mld. Kč. Zároveň žalobce tvrdí, že důlní činnost dlužníka měla podle znaleckého posudku Novota zápornou hodnotu, že o tom žalovaní věděli, a přitom vypláceli dividendy, i když k tomu dlužník neměl dostatečné prostředky. I v těchto tvrzeních žalobce odkazuje na znalecký posudek Novota.
20. Kromě výše uvedeného je k těmto tvrzením třeba zdůraznit, že žalobce účelově vytrhává ze znaleckého posudku Novota izolované údaje bez širšího kontextu a prohlašuje je za údaje o stavu společnosti. Znalecký posudek Novota ocenil samostatně, odděleně od ocenění důlní činnosti majetek představovaný především podniky, které byly v roce 2005 sloučeny do právního předchůdce dlužníka, např. ČMD, a.s. vlastníci důl ČSM., společnost K.O.P a.s. či OKD Podnikatelská a.s., jakož i společnosti, které byly dceřinými společnostmi právního předchůdce dlužníka a staly se dceřinými společnostmi dlužníka po rozdělení, např. Czech Karbon s.r.o., či VOKD a.s. Informace o tom, které společnosti byly sloučeny do právního předchůdce dlužníka a které byly dceřiné společnosti dlužníka, je veřejně dostupná v obchodním rejstříku. Tento majetek znalecký posudek Novota ocenil na celkovou částku cca 15.8 mld Kč. Žalobce za jediný majetek dlužníka prohlašuje jen důlní závody právního předchůdce dlužníka, kterým Znalecký posudek Novota určil zápornou hodnotu. Zcela pomíjí hodnotu dalších aktiv, která se po Rozdělení stala součástí majetku dlužníka a kterou i znalecký posudek Novota ocenil na zmíněnou částku 15,8 mld. Kč. Tvrzení žalobce o záporné hodnotě

majetku dlužníka a na tom postavené závěry jsou již proto manipulativní, zavádějící a nepravdivé.

21. Znalecký posudek Novota ocenil náklady na uzavírání dolů pomocí váženého průměru čtyř různých metod ocenění při využití cen a nákladů, které byly v roce 2004 velmi vysoké, neboť byly založeny na předpokladech vycházejících z devadesátých let, kdy právní předchůdce žalobce měl výrazně větší množství zaměstnanců a masivně omezoval činnost (cca 100 000 zaměstnanců oproti cca 16 000 zaměstnanců v roce 2005), jakož i počet dolů (16 dolů oproti 5 dolům v roce 2005). Proto jsou ve znaleckém posudku Novota oceněny náklady na uzavírání dolů na částku cca 22,5 miliard Kč. Přitom však náklady reálně vynaložené v letech 2006 až 2008 na likvidaci dolů, byly podstatně nižší. Konkrétně likvidace dolu Dukla si v uvedeném období vyžádala částku 571 mil. Kč, přičemž náklady byly rozloženy do více let. Podobně i pozdější odhady nákladů na celkový útlum důlní činnosti učiněné znalcem A-Consult, s.r.o angažovaným dlužníkem v době, kdy již byl pod dohledem žalobce, se pohybovaly v rozmezí 6 až 7 mld. Kč. Na odhadu nákladů na útlum důlní činnosti obsažených ve Znaleckém posudku Novota tedy žalobce nemůže stavět své závěry o chybějících finančních prostředcích a potřebě tvorby vyšších rezerv na útlum dolů.
22. Z uvedeného vyplývá, že základní premisa, z níž žalobce ve svých tvrzeních vychází, tj. že hodnota dlužníka byla záporná, což se provedenými distribucemi jen prohlubovalo, je nesprávná a nesprávné jsou i závěry, které jsou na ní založeny. Stejně nesprávná je premisa o výši nákladů na útlum důlní činnosti a z ní vyplývající potřebě tvorby rezerv. Proto jsou nesprávné i závěry na této premise postavené, tj. že při vědomí těchto skutečností žalovaní jen vyváděli majetek z dlužníka a vědomě se na jeho úkor obohacovali. Konečně, tyto premisy a z nich vycházející závěry nejen, že jsou nesprávné, ale nemají vůbec nic společného s předmětem tohoto řízení, a žalobce žádnou vazbu těchto premis a závěrů na předmět tohoto řízení ani nenaznačuje. Jediné, co říká, je, že tyto premisy a závěry svědčí tom, že *„úmyslem žalovaných bylo postupné vyvádění aktiv dlužníka do jiné skupiny, rozpouštění rezerv, vyplácení dividend a absence vytváření rezerv důlního útlumu, vše za účelem vlastního obohacení“*. Jak a proč tato tvrzení svědčí o nějakém úmyslu žalovaných již žalobce neříká.
23. Stejnou povahu jako výše uvedené premisy a závěry má i tvrzení žalobce, že na základě znaleckého posudku 2006 EY došlo *„k přecenění vlastního kapitálu právního předchůdce dlužníka o částku 11.9 mld. Kč“* a že toto *„umělé přecenění“* dlužník převzal do svých účetních výkazů a *„uměle tím zvýšil vlastní kapitál o 8.7 mld. Kč“*.
24. Opět, stejně jako u předchozích tvrzení, žalobce vůbec neříká, proč a co myslí tím, že přecenění bylo umělé a že byl uměle zvýšen vlastní kapitál. Rovněž jeho tvrzení, jimiž zpochybňuje správnost znaleckého posudku 2006 EY, který byl podkladem pro přecenění majetku dlužníka, jsou nesprávná, postavená na spekulacích o tom, co měl znalec, tedy společnost E&Y Valuations s.r.o. (dále jen „**znalec EY**“) učinit a jaké údaje měl vzít v úvahu. Podle žalobce znalec EY pominul, že hodnota důlní činnosti dlužníka

měla zápornou hodnotu a že jeho podnikání bylo v důsledku ztráty klíčových aktiv daleko rizikovější. Tvrzení o záporné hodnotě důlní činnosti dlužníka žalobce převzal z podání žalobce ve Sporu 2, které se opírá o znalecký posudek Novota, a zároveň žalobce prohlásil „*hodnotu důlních závodů*“ za jediný majetek dlužníka. Výše jsme prokázali, že údaj o záporné hodnotě důlní činnosti obsažený ve znaleckém posudku Novota je vytržený z kontextu a není údajem o hodnotě majetku Dlužníka. Už jen proto je závěr žalobce o „*umělem přecenění*“ a „*umělem zvýšení vlastního kapitálu*“ nepodložený a nesmyslný.

25. Stejně tak výtky, že znalec nevzal v úvahu zvýšení rizikovosti podnikání a pokles hodnoty dlužníka v důsledku ztráty klíčových aktiv je bezobsažná a neopodstatněná. Z tvrzení žalobce nelze vůbec zjistit, jak měla hodnota dlužníka v důsledku ztráty klíčových aktiv poklesnout, jak se mělo do ocenění promítnout zvýšení rizikovosti podnikání dlužníka, resp. co tím žalobce vůbec myslí. Žalobce obsah znaleckého posudku 2006 EY prakticky ignoruje a naprosto pomíjí faktické skutečnosti, z nichž znalec EY vycházel. Pomíjí, že znalec EY, když posuzoval hodnotu dlužníka, vzal v úvahu veškerá aktiva, která se součástí majetku dlužníka po Rozštěpení skutečně stala. Kritika žalobce pracuje jen s údajem ze znaleckého posudku Novota, který tato aktiva a jejich hodnotu nerefléktuje. Žalobce rovněž naprosto pomíjí realitu, z níž znalecký posudek 2006 EY při ocenění vycházel. Znalecký posudek 2006 EY reflektoval aktuální počet dolů, které byly v době ocenění v provozu, i počet zaměstnanců dlužníka v době ocenění, což jsou parametry, které podstatně ovlivňují výši nákladů na likvidaci dolů a tím rovněž celkovou hodnotu majetku dlužníka. Jak bylo řečeno výše, znalecký posudek Novota, na nějž žalobce odkazuje, oproti tomu vycházel z historických, k datu vypracování znaleckého posudku 2006 EY již neaktuálních údajů o mnohonásobně vyšším počtu dolů i zaměstnanců, které se nezbytně nutně musely promítnout i do nákladů na útlum dolů. Reálné náklady na likvidaci dolu Dukla prakticky odpovídaly odhadu ve znaleckém posudku 2006 EY. Nezbyvá proto než uzavřít, že znalecký posudek 2006 EY reálně ocenil hodnotu dlužníka a k datu ocenění je správný. Proto také, pokud dlužník do svých účetních výkazů převzal hodnoty vycházející ze znaleckého posudku 2006 EY, podávalo jeho účetnictví věrný obraz o skutečné hodnotě dlužníka.

Důkaz: Výroční zpráva dlužníka za rok 2006 (příloha č. 04),

Výroční zpráva dlužníka za rok 2007 (příloha č. 05),

Výroční zpráva dlužníka za rok 2008 (příloha č. 06).

26. Tvrzení žalobce o tom, že „*přecenění OKD bylo založeno na znaleckém posudku, který byl vadný a účelový, vyhotovený ve zlé víře a jehož jediným účelem bylo umožnění výplaty dividend za roky 2006 a další*“ je tudíž nepodložené, nepravdivé a difamující.

V. K okolnostem vydání Rozhodnutí I a Rozhodnutí II

27. Ze všech uvedených skutečností vyplývá, že žalobce svým posledním podáním napadá nejružnější jednání, která však s předmětem tohoto řízení věcně nemají nic společného. Napadá skutečnosti, které se staly v letech hluboce předcházejících vydání Rozhodnutí I a II. Pojítka mezi těmito skutečnostmi a předmětem řízení (Rozhodnutí I a II) se snaží nalézt v tom, že žalovaní už od roku 2006 věděli nebo museli vědět, že hospodářská situace dlužníka nedovolovala vyplácet dividendy, a přesto jednali v úmyslu obohatit se na úkor dlužníka a zkrátit jeho věřitele. Z toho žalobce dovozuje, že Rozhodnutí I a II byla úmyslně zkracujícími úkony ve smyslu § 242 IZ. K tomu je třeba uvést následující:
28. Zaprvé, žalobce sice napadá Rozhodnutí I a Rozhodnutí II jako úmyslně zkracující úkony dlužníka, ale onen zkracující úmysl připisuje někomu úplně jinému, kolektivně všem žalovaným. Zadruhé, existenci skutečností, které nedovolovaly dlužníkovi vyplácet dividendy, žalobce dostatečně netvrdí a neprokazuje, resp. opodstatněnost jeho tvrzení žalovaná 1 výše uvedeným bezezbytku vyvrátila. To znamená, že jakékoli propojení mezi tvrzeními žalobce a napadanými Rozhodnutími I a II proto padá. Rovněž to znamená, že Vyjádření jen potvrzuje, že nárok žalobce ve skutečnosti směřuje vůči jednáním, která jsou mimo časový rámec, v němž může insolvenční správce odporovat právním jednáním dlužníka. Žaloba je tedy nedůvodná a je třeba ji zamítnout.
29. Pokud by se soud přesto chtěl událostmi popisovanými ve Vyjádření zabývat, je třeba znovu upozornit, že tyto události jsou předmětem Sporu 2, v němž je namítána neplatnost celé řady rozhodnutí valné hromady dlužníka včetně Rozhodnutí I a II. Ve Sporu 2 se již začalo meritorně jednat, účastníci zaslali soudu několik obsáhlých vyjádření a množství důkazních návrhů, z nichž byla velká část provedena na ústním jednání konaném ve dnech 19.4. a 20.4.2021. Po tomto ústním jednání všechny strany sporu zaslaly další obsáhlá podání, byly založeny dva znalecké posudky a Dlužník jako žalobce označil a zčásti doplnil obsáhlý důkazní materiál.
30. Soud nemůže existenci Sporu 2 ignorovat, bez dalšího vycházet z platnosti Rozhodnutí I a II a zabývat se pouze jejich neúčinností; je-li určité právní jednání neplatné, nemůže být neúčinné. Ve Sporu 2 je řešena otázka, která má stěžejní význam pro rozhodnutí v tomto sporu (otázka (ne)platnosti či nicotnosti Rozhodnutí I a II). S ohledem na komplexnost sporu, rozsah spisového materiálu, očekávané znalecké dokazování i pokročilost řízení je více než účelné, aby toto řízení bylo přerušeno. Žalovaná 1 proto opětovně navrhuje přerušování tohoto řízení v souladu s § 109 odst. 2 písm. c) o. s. ř.

VI. K dividendám vypláceným ze strany žalované 1

31. Žalobce nejen, že se snaží odůvodnit svůj nárok skutečnostmi ležícími mimo předmět tohoto sporu, které jsou předmětem jiného řízení, ale podobným způsobem, tj. uváděním údajů, které jsou zcela mimo realitu, doplňuje i svá tvrzení, jimiž chce

dosáhnout uložení vysvětlovací povinnosti žalovaným. V bodu 59 Vyjádření tvrdí, že se nemůže spolehnout na publikované zdroje, neboť pouze žalovaní mají perfektní informace o dividendách, které obdrželi nebo vyplatili za celé období od roku 2010, a zřejmě proto, mají být povinni tyto informace poskytnout. Dále v bodu 53 tvrdí, že „pokud by se žalovaný č. 1 neobohatil o výši dividend plynoucí z Rozhodnutí I a II, sám by nemohl vyplácet dividendy ve výši, jak činil“. Z toho se snaží dovodit pasivní legitimaci všech žalovaných. Žalobce za klíčovou skutečnost tohoto svého tvrzení považuje to, že žalovaná 1 by bez Rozhodnutí I a Rozhodnutí II nemohla vyplatit svým akcionářům takové dividendy, jaké jim vyplatila. Žalovaní již v předchozích podáních dokládali, že toto tvrzení žalobce je neopodstatněné a že mezi Rozhodnutím I a II výplatou dividend žalovanou 1 jejím akcionářům není žádná souvislost. Žalovaná 1 mohla vyplatit dividendy po květnu 2011 i bez prostředků, které obdržela z dividend na základě Rozhodnutí I a Rozhodnutí II, což podrobněji vysvětlí a doloží níže.

32. Žalobce, pokud jde o vysvětlovací povinnost, opět odmítá jakkoliv naznačit, proč se na podporu svých tvrzení nehodlá zabývat dostupnými informacemi a informacemi, které on sám má dosud k dispozici a proč se domnívá, že jeho tvrzení lze bez dalšího podpořit prostřednictvím vysvětlovací povinnosti žalovaných. Opět tedy potvrzuje, že žádné důvody pro uložení vysvětlovací povinnosti neexistují, jak už ostatní žalovaní ve svých podáních prokázali. Informace ve vztahu k žalované 1 již byly v tomto řízení předloženy jako důkaz a není k nim co dodat. Žalovaná 1 je přesvědčena, že pokud by se stanoviska žalovaných 4 a 5 ukázala jako nedostatečná, tito žalovaní jsou schopni je v příslušné části doplnit. Vzhledem k tomu, že vysvětlovací povinnost žalobce primárně směřuje na žalované 4 a 5, žalovaný 1 ponechává další obranu v této věci na těchto žalovaných a vyjádří se pouze k nepravdivému tvrzení žalobce, že bez dividend vyplacených podle Rozhodnutí I a II neměl finanční prostředky na výplatu dividend svým akcionářům.
33. Žalovaná 1 ve svém podání ze dne 16.2.2021 detailně popsala v jaké výši a kdy vyplácela svým akcionářům dividendy v letech 2010 až 2012. Na tyto údaje žalovaná 1 odkazuje. Z informací a dat ve výročních zprávách žalované 1 za roky 2010–2012 vyplývá, že žalovaná 1 měla dostatek prostředků k vyplacení dividend, a to i bez dividend vyplacených na základě Rozhodnutí I a II.
34. Část výsledků žalované 1 ke konci účetního roku 2010 z její účetní závěrky je shrnuta v následující tabulce.

Rozvaha NWR NV k 31. prosinci 2010

Položka rozvahy	(tis. eur)
Peněžní prostředky a peněžní ekvivalenty	393.082 (strana 142 výroční zprávy NWR N.V. za rok 2010)
Základní kapitál	105.883 (strana 142 výroční zprávy NWR N.V. za rok 2010)
Emisní ážio	457.269 (strana 142 výroční zprávy NWR N.V. za rok 2010)

Nerozdělený zisk	581.532 (strana 152 výroční zprávy NWR N.V. za rok 2010, poznámka 52)
------------------	---

35. Vzhledem k tomu, že žalovaná 1 svému téměř 100% akcionáři, společnosti New World Resources Plc (dále jen „**NWR Plc**“) vyplatila na dividendách za rok 2011 částku 100.585.511 EUR (z toho 42.351.794 EUR bylo vyplaceno po 17. květnu 2011 a zbytek byl vyplacen před 17. květnem 2011, konkrétně dne 15.4.2011), je zřejmé, že žalovaná 1 měla více než dostatek finančních prostředků a nerozděleného zisku, aby mohla v roce 2011 vyplácet dividendy i bez financí získaných na základě Rozhodnutí I.
36. Navíc, společnost NWR Plc a její dceřiné společnosti (včetně dlužníka a žalované 1) po 31. 12. 2010 podnikaly se ziskem. To vyplývá z konsolidovaných finančních výsledků společnosti NWR Plc, které zveřejnila za období od 1. 1. do 31. 3. za rok 2010 i za rok 2011. Společnost NWR Plc ke dni 18. 5. 2011 (tj. jeden kalendářní den poté, kdy bylo přijato Rozhodnutí I.) vykázala celkový čistý zisk ve výši 3 milionů EUR (11 milionů EUR před zdaněním), EBITDA ve výši 82 milionů EUR, a hotovost a peněžní ekvivalenty ve výši 545 milionů EUR.

*Důkaz: Výroční zpráva společnosti NWR N.V. za rok 2010 (důkaz č. 07),
Výroční zpráva společnosti NWR N.V. za rok 2011 (důkaz č. 08),
Výroční zpráva společnosti NWR N.V. za rok 2012 (důkaz č. 09),
Prezentace nazvaná „Výsledky za tři měsíce končící březnem 2011“ ze dne 18. 5. 2011, s. 4, 10 a 20 (příloha č. 10).*

37. Pokud jde o dividendy vyplacené v roce 2012 a následujících letech žalovanou 1, níže je uvedena část výsledků obsažených v účetní závěrce žalované 1 ke konci účetního období 2011:

Rozvaha NWR NV k 31. prosinci 2011

Položka rozvahy	(tis. eur)
Peněžní prostředky a peněžní ekvivalenty	455.150 (str. 151 výroční zprávy NWR N.V. za rok 2011)
Základní kapitál	105.883 (str. 151 výroční zprávy NWR N.V. za rok 2011)
Emisní ážio	457.269 (str. 151 výroční zprávy NWR N.V. za rok 2011)
Nerozdělený zisk	609.759 (str. 151 výroční zprávy NWR N.V. za rok 2011)

38. Pro lepší ilustraci nepravdivosti tvrzení žalobce přikládá žalovaná 1 rovněž tabulku hodnot, na jaké by shora uvedené výsledky byly upraveny, pokud by dne 17. 5. 2011 nebylo přijato Rozhodnutí I a žalovaná 1 by neobdržela prostředky z dividend dle Rozhodnutí I tj. 6.000.000.000,- Kč (přibližně 245.358.000,- EUR; viz str. 155 výroční

zprávy žalované 1 za rok 2011). Upravené finanční výsledky žalované 1 by byly následující:

Potenciální rozvaha NWR NV k 31. prosinci 2011, pokud by nebyla vyplacena dividenda ze dne 17. 5. 2011

Položka rozvahy	(tis. eur)
Upravené peněžní prostředky a peněžní ekvivalenty	209.792
Základní kapitál	105.883
Emisní ážio	457.269
Upravený nerozdělený zisk	364.401

39. Žalovaná 1 vyplatila v roce 2012 dividendy v celkové výši 37.058.000,- EUR a dne 22. 3. 2013 dalších 10.000.000,- EUR. Jednalo se o poslední dividendy, které kdy žalovaná 1 vyplatila. Je zřejmé, že i bez obdržení dividend z Rozhodnutí I by žalovaná 1 měla dostatek prostředků a byla schopna všechny tyto dividendy vyplatit.

Důkaz: Prezentace nazvaná „výsledky prvního čtvrtletí 2012“ ze dne 16. 5. 2012, s. 4, 11 a 20 (příloha č. 11).

40. Výše uvedené skutečnosti jen potvrzují, co žalovaná 1 uváděla již ve svém dřívějším vyjádření. Dividendy, které vyplácela svým akcionářům neměly nic společného s dividendami, které obdržela na základě Rozhodnutí I a II od dlužníka a žalovaná 1 byla schopna dividendy svým akcionářům vyplatit bez ohledu platby získané na základě napadaných rozhodnutí. Ze všech těchto skutečností pak vyplývá, že i tvrzení, jimiž se žalobce dále snaží odůvodnit uložení vysvětlovací povinnosti žalovaným nemají nic společného s realitou a jen dokládají, že pro uložení vysvětlovací povinnosti neexistuje žádný důvod. Ať by tedy na základě uložení vysvětlovací povinnosti bylo zjištěno cokoli, nemohlo by to mít nic společného s dividendami vyplacenými na základě Rozhodnutí I. a Rozhodnutí II., a nemohlo by to tedy být soudu nijak prospěšné při rozhodování o nároku žalobce. Také v souvislosti s tímto návrhem je tak zřejmá celková zmatečnost a neopodstatněnost nároku žalobce. I to je dle žalované 1 důvodem pro zamítnutí žaloby, pokud nebude řízení přerušeno, jak žalovaná 1 stejně jako ostatní žalovaní navrhuje výše.

New World Resources N.V. (in liquidation)